

FOTO: JAN BENGTSSON

Örtrika områden längs drag, bäckar och åar

Kännetecken

Skog med frodig markvegetation längs fuktdrag eller rinnande vatten där ytligt, rörligt markvatten ger ett frodigt fältskikt av högrörter och ormbunkar.

MÅLBILD FÖR GOD HÄNSYN

- Biotopens avgränsning avgörs av fältskiktets beskaffenhet, markfuktighet och närhet till drag eller vattendrag, i kombination med förekomsten av uppräknade naturvärden
- Körskador i biotopen får inte uppstå. Även körskador i biotopens närhet som kan påverka flödet av rörligt markvatten genom avledning, kompaktering eller dämning måste undvikas

NATURVÄRDEN (alla måste inte vara uppfyllda)

- Högrörttyp
- Bäck eller markerat surdrag
- Källflöden
- Förekomst av fria permanenta vattenytor
- Rörligt markvatten/översilning
- Förekomst av grov död ved (stående eller liggande)
- Träd med socklar vid trädbasen
- Tydligt lövinslag i barrdominerade sumpskogar/drag
- Skiktning av träd i minst tre tydliga skikt
- Förekomst av särskilda punktvärden såsom mkt grova lågor (diameter >25 cm), gamla och/eller senvuxna träd
- Hänsynskrävande sumpskogsarter (ex signalarter eller andra regionalt ovanliga arter)

Död ved bidrar till att öka variationen i vattenmiljöer och har stor betydelse för vattendragens funktion, produktion och biologisk mångfald.

Naturvärdet i området är ofta knutet till död ved.

Längs bäcken finns ett frodigt fåltskikt av högorter och ormbunkar.

FOTON: JAN BENGTSSON

Beskrivning

Svacka med fuktig eller blöt skogsmark i anslutning till bäck eller surdråg där ytligt, rörligt markvatten ger ett frodigt fåltskikt av högorter och ormbunkar. Sommartid är växtligheten ofta mycket hög och tät. Permanent hög markfuktighet och varierande vattenstånd nära bäcken leder till självgallring och god tillgång till död ved.

Områdets naturvärden är ofta knutna till substrat som död ved, bäckkanter, källflöden och socklar vid träd-

baser. Arter som är speciella för miljön är sådana som gynnas av god vatten- och näringstillgång, hög luftfuktighet och småskaliga störningar, men som är känsliga för storskaliga förändringar. Bäcker/dråg som är tydligt nedskurna i sedimentmark klassas som Ravin även om bördigheten är hög. Mindre bördiga områden längs bäckar och surdråg klassas vanligen som Sumpskog/dråg med naturskogskaraktär.

